

SAMEN HET GOEDE LEVEN MOGELIJK MAKEN

In gesprek met Jo Stas

Jo Stas is directeur bij Den Brand. Zeven jaar geleden maakte hij de overstap van een directiefunctie in de reguliere economische sector naar een organisatie die zorg draagt voor mensen die extra ondersteuning nodig hebben in hun wonen, werken en (samen)leven.

Ze vieren dit jaar hun veertigste verjaardag, ontstonden uit Lidwina en groeiden uit tot een vaste waarde in Mol en de Kempen. We hebben het over Den Brand, een organisatie die huisvesting, opvang en ondersteuning biedt aan mensen met een beperking en hun families.

Begonnen als huisvester voor drie Lidwina-medewerkers, groeide Den Brand uit tot een organisatie waar bijna honderd medewerkers zorg dragen voor 160 mensen met een beperking. Trotse directeur Jo Stas koestert de link met Lidwina. Een gezamenlijke geschiedenis en elkaars aanvullende sociale rollen, dat scheidt een band.

Even terugspoelen naar 1983. Enkele medewerkers bij Lidwina maakten dag in dag uit een lange verplaatsing tussen hun woon- en werkplek. Pioniers van destijds zagen een behoefte: nabije en passende huisvesting voor hun medewerkers, en tegelijk de zorgtaak van familieleden een stukje wegnemen. Geëngageerde mensen uit de lokale gemeenschap staken de koppen bijeen en hielden een stichting boven de doopvont. OCMW en gemeente Mol stelden een huis ter beschikking. Aan de Brandstraat. Vandaar Den Brand, zie je?

NA PIONIEREN KOMT SPECIALISEREN

Woongelegenheden en begeleiding voor Lidwina-medewerkers met een verstandelijke beperking: dat was het antwoord toen, veertig jaar geleden. En het werkte. Het groeide. Naast woongelegenheden en -ondersteuning kwam er ook dagopvang bij, tijdelijk logeren en ondersteuning van families die zelf zorg dragen voor hun zoon of dochter. Jo: 'We bieden nu ook begeleiding aan huis bij een dertigtal families. Dat kan van alles zijn: vrijetijdsbesteding, administratieve ondersteuning, boodschappen doen, gezinsbegeleiding bieden. Daarnaast zijn we er voor 130 mensen in woonvormen en dagbesteding.' De woning in de Brandstraat is er nog, en er kwamen plekken bij in Herentals en Lier.

PASSENDE KLIK NIET LANGER VANZELFSPREKEND

Het aantal Den Brand bewoners die bij Lidwina werken, daalt. Gust, Pat en Henny, de allereerste bewoners, zijn met pensioen. Voor nieuwe bewoners is werk zoals bij een maatwerkbedrijf als Lidwina niet altijd een haalbare kaart. 'De normen in maatwerk liggen een stuk hoger dan vroeger. Het werk is moeilijker geworden, de verwachtingen naar medewerkers – in het kader van een veeleisende economische context – ook hoger', verklaart Jo. Met zeven zijn ze nog, Den Brand bewoners die dagelijks naar hun vertrouwde werkplek gaan bij Lidwina.

Al wil dat niet zeggen dat de banden tussen Den Brand en Lidwina minder vanzelfsprekend geworden zijn. Want met elk een fantastisch team van begeleidende medewerkers kan het niet anders dan dat er nieuwe sporen tot samenwerking groeien. Zoals in de Kansencampus bijvoorbeeld, het bijzondere toekomstproject dat Lidwina momenteel in de steigers zet. Er wordt gebrainstormd over een warm en verbindend concept: een plek op de site van Lidwina die dienstbaar wil zijn aan ontmoeting, vorming, samenwerking en innovatie.

KANSENCAMPUS KLINT ALS 'YES!'

'Ja, in die Kansencampus zit zeker muziek', zegt Jo. Want, hoe zou het zijn wanneer Lidwina zijn deuren opent en uitrusting deelt om meer dagbestedingskansen te bieden? Zodat mensen die niet kunnen meedraaien in het maatwerkbedrijf, toch op hun tempo en niveau kunnen bijdragen aan het creëren van meerwaarde voor de samenleving. Voor opdrachtgevers die zelf de centen niet hebben om taken aan de markt of zelfs maatwerk uit te besteden. Voor handwerk dat makkelijk doenbaar is, niet te hoog in tempo ligt en een fijne dagbesteding betekent voor mensen met een beperking.

IN DE ONTMOETING ONTSTAAT HET ONVOORSPELBAAR EN WELKOME NIEUWE

En er is meer. Als ontmoetingsplek en vormingscentrum kan een Kansencampus in Mol een flinke plus voor de regio en de sector gaan betekenen. Rond maatschappelijke thema's die de sector aangaat bijeen zitten, leidt vanzelf tot nieuwe kansen. Want de uitdagingen zijn niet mals. In Vlaanderen wachten 12.000 mensen met een beperking nog op de toekenning van hun zorgbudget. En de samenleving wil deze mensen zoveel mogelijk aan het stuur van hun eigen leven zetten. Zorginstellingen en maatwerkbedrijven evolueren mee. Jo: 'Samen over het muurtje kijken, elkaar inspireren en sterkten bijeen leggen. Dat zou een grote meerwaarde van de Kansencampus kunnen zijn. Want in de ontmoeting ontstaat het onverwachte, het nieuwe. Daarop mogen we gerust vertrouwen.'

